

Mentesítő gyorsvonatok Szeged és Budapest között

A MÁV és a Volán ünnepi felkészüléséről

Az ünnepi csúcsforgalom időszakában közel félmillió ember utaztatásáról kell gondoskodnia a MÁV Szegedi Igazgatóságának, a hozzá tartozó három — Bács, Békés, Csongrád — megyében. Tegnap, szombaton délelőtt az igazgatóság forgalmi osztálya adott tájékoztatást az újságíróknak az ünnepi felkészülésről.

Eszerint Szeged és Budapest, illetve Budapest—Szeged között összesen 13 mentesítő járatot indítanak majd az ünnepi időszakban a menetrend szerinti járatok, meghirdetett hétvégi vonatok mellett.

Szegedről december 23-án, 24-én, 26-án, 31-én és 1972. január 2-án 13 óra 43 perckor indul Budapestre mentesítő gyorsvonat. December 24-én, 27-én és január 3-án 5 óra 43 perckor ugyancsak mentesítő gyorsvonatot indítanak Szegedről Budapestre.

Budapestről Szegedre december 23-án, 24-én, 26-án és 31-én, valamint január 2-án 17 óra 30 perckor közlekedik majd mentesítő gyorsvonat.

Ezek a tervbe vett mentesítő vonatok — tájékoztattak a forgalmi osztályon — szükség szerint közlekednek majd; ha az utasszám kevés lesz a szerelvény indításához, csak a soros menetrendszerű járatot kelhetnek útra az utasok; azért is állították be a mentesítő indulási idejét a menetrendszerű vonatok indulását megelőző időpontra. A forgalmi osztály kéri az utazók közönséget, hogy lehetőleg

— a torlódás elkerülése végett — a MÁV elővételi pénztárait, illetve az utazási irodákban előre váltásuk meg menetjegyüket.

Csongrád megye területén az említettek kivül nem indulnak mentesítő vonatok, a többi vonalon a menetrendszerű járatok „erősítésével”, nagyobb szerelvények indításával gondoskodnak majd a karácsonyi, év végi utasforgalom lebonyolításáról.

A szegedi 10-es Volán a karácsonyi ünnepek előtt és után jó néhány mentesítő buszjáratot közlekedtet. Hogy a diákok hazautazását megkönnyítsék, kedden, december 21-én, a Szeged—Debrecen—Szeged és a Kiskunhalas—Szeged vonalon lesznek mentesítő járatok. December 23-án a Makó—Budapest—Makó, december 24-én a Szeged—Székesfehérvár—Szeged, Szeged—Bácsalmás—Szeged és Szeged—Tataháza—Szeged vonal járatai december 24-én, pénteken is közlekednek, tehát Bácsalmásra délután fél 4-kor, Tataháza délután 5-kor lehet Szegedről utazni. A Volán tájékoztatója szerint, ha az említett járatokon kívül újabakra is szükség lesz, a szegedi autóbuszállomásról tudnak még más mentesítő buszokat is indítani.

más—Szeged, Szeged—Tataháza—Szeged, Szeged—Gyula—Szeged, Kiskunmajsa—Szeged, Szeged—Rákos—Szeged és a Makó—Budapest—Makó vonalon, december 26-án pedig a Szeged—Debrecen—Szeged, Szeged—Székesfehérvár—Szeged, Szeged—Pécs—Szeged, Szeged—Rákos—Szeged és Kiskunmajsa—Szeged vonalon indulnak mentesítő járatok.

A menetrendben munkaszüneti napra hirdetett Szeged—Bácsalmás—Szeged és Szeged—Tataháza—Szeged vonal járatai december 24-én, pénteken is közlekednek, tehát Bácsalmásra délután fél 4-kor, Tataháza délután 5-kor lehet Szegedről utazni. A Volán tájékoztatója szerint, ha az említett járatokon kívül újabakra is szükség lesz, a szegedi autóbuszállomásról tudnak még más mentesítő buszokat is indítani.

Helyzetkép a munkaerőmozgásról

A Munkaügyi Minisztérium, amely rendszeresen figyelemmel kíséri a munkaerőmozgás alakulását, a következőkben tájékoztatót a munkahely-változtatások tendenciáiról, a legújabb tapasztalatokról.

Mint ismeretes, 1968—1969-ben a munkaerőmozgás jelentősen fokozódott, s ked-

vezőtenül nagy méreteket öltött. Amíg 1968 előtt a dolgozók évente körülbelül 25 százaléka változtatott munkahelyet, arányuk 1968—69-ben 38—40 százalékra emelkedett. A munkaerőmozgás 1969-ben érte el csúcspontját, a növekedés 1970-ben megállt. 1971 elején pedig megkezdődött a munkahely-változtatások mérséklődése. Ez év első felében 4—5 százalékkal kevesebben cseréltek munkahelyet, mint a múlt év azonos időszakában, a harmadik negyedében pedig tovább javult a helyzet. 1971. július 1. és szeptember 30. között 15 százalékkal a tavalyi harmadik negyedévi szint alá csökkent a munkaerőmozgás, így az idei első három negyedévében összesen 9 százalékkal kevesebben változtattak munkahelyet, mint tavaly azonos időszak alatt.

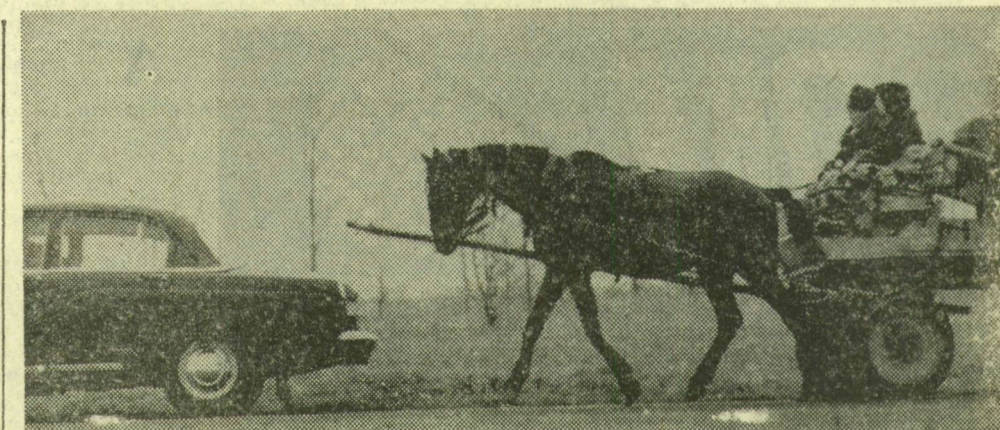
A javulás szinte valamennyi ágazatra kiterjedt, bár a különböző népgazdasági ágak között még nagyok az eltérések. A közlekedésben például az első három negyedévében 16, ezen belül a harmadik negyedévében 26 százalékkal volt kevesebb a munkahely-változtatás, mint tavaly az ennek megfelelő időszakban. A kereskedelem és az építőiparban azonban még mindig igen nagy a munkaerőmozgás, jóllehet az utóbbi ágazatokban is csökkenő tendenciák tapasztalhatók.

A Munkaügyi Minisztérium véleménye szerint a kedvező folyamat több tényező együttes hatásának tulajdonítható. Mindenekelőtt annak, hogy az új kollektív szerződésekből — s ennek nyomán a gyakorlati életben is — anyagilag és erkölcsileg jobban megbecsülik a vállalati tőzsgárdát.

Borvilágverseny lesz Budapesten

Magyarország az első borvilágverseny rendezője. Az esemény időpontját 1972. augusztus 21—31. között jelölték ki. A szervező bizottság megkezdte munkáját. Az „I. borvilágverseny Budapest — 1972” címen meghirdetett nemzetközi rendezvényre 45 szőlő- és borkészítő ország kapott meghívót.

A résztvevő államok — a szabályzat értelmében — borkészítési arányában nevezhetnek be a versenyre. Kétmillió hektoliter alatti hozamú országok például harminc bormintával vehetnek részt. Hazánk hatvan-

Kocsisok vizsgája

Azt hiszem, két valami van a világon, ahol újságíró még nem járt: a pápaválasztás Rómában és a kocsisok vizsgája Domaszéken. A másodikat én megpróbáltam, de ráfizettem.

81 ESZTENDŐ

tették, a kocsizás történetében föltehetően a kerék föltalálása volt a legnagyobb vívmány. Eseménynek ennél is nagyobb, hogy a kocsisoknak vizsgát kell tenniük. Fejembe vettem, hogy ennek a történelmi fontosságú korszakváltásnak az egyik állomásán szemtanú leszek. Szépen szabott riportot akartam írni, hogyan vizsgáznak a 76 éves Márki Imre, aki az első világháborúban négy esztendő szolgált, de 3 hetes betanítás után már ment a „léniaiba” lőni, itt meg teljes három hónapig tanul, hogy a gyeplő szára a kezében maradjon. Jámor alázattal kalapot akartam emelni a 81. évét taposó Nógrádi Lajos előtt, ha választ tud adni a KRESZ filozofikus kérdésére: mi a kanyar? Kíváncsi voltam, mennyi erőlködést jelent a járdaszígről megtanulása annak, aki hosszúra nyúlt életében leginkább csak dűlőutakon járt, ahol tudvalevő, hogy szígről legfőképpen a kárpában megrekedt víz képez; vagy milyen fogalmak lehet ugyanakkor a sztrádák forgalmi sávjairól, ahonnan egyébként úgyis kitiltják a lovas kocsikat. Nem szencziós téma? Vagy ott van a postás. Segédmotorra vizsgázik, hátha hamarabb kihúzzák a lottón a motorralvált, és akkor valamivel könnyebb lesz elpusztítani a napi negyven kilométeres fejadagot. Azt is jó lett volna megírni, hogyan vizsgáznak a háziasszonyok ló-KRESZ-ből, meg azt is, milyen átkozott nehéz lehet vizsgáztatni azokat, akik ezt a műfajt életükben sem uzaválták. Elvégre a vizsgáztató is ember.

Magyarul mondván: szerettem volna jelen lenni ott, ahol kitérőt építenek a méretetlenül sok, és nagyon sokszor talán elkerülhető közúti baleset elkerüléséhez. Ezért tértem be a kultúra domaszéki házába a Hazafront helyi emberének meghívására. Ha falugyűlést hirdetnek, nem biztos, hogy összejönnek ennyien. Egyetlen szak-

szövetkezetben négyszáz embernek esedékes a vizsga. Most éppen jelen van belőle 148, aki a közvetlen melegezt érzi, és legalább ennyien ülnek a nagyteremben aszszonyok, leányok, fiatalok, öregek, akik csak most tanulják a szabályos közlekedés üdvöztető tudományát. Olyan öreg emberek is, akiknek a tyúkokkal nyugovóra tért nap után minden átmenet nélküli éjszakai sötétség következik, mert az idő elkoptatta látásukat. Magánosok, akiknek megélhetést még mindig a ló jelent. Ha ennek a kormánya kis-esik kezűkből, csak a szocialis otthon jöhet számításba. Vannak itt persze olyanok is, akik a lóhajítás mellett csettegő kis motorhoz vagy munkagéphez is jogosítványt akarnak szerezni.

HADITITOK

és szemmel láthatóan élvezi, hogy a vizsga lázát vezető villámhárítónak itt vagyok én, aki villámgyorsan írom, bármit is mondanak. Jóllesnek nekik is, nekem is, amikor Boldizsár János oktató előtűnik nyilatkozva, hogy róluk, határtalan erőfeszítésükről, nagyszerű igyekeztükről csak jót tud mondani. Ha azt kérte, hogy reggel 6-kor kezdődjék a tanfolyam, akkor reggel 6-kor teljes volt a létszám. Ekkor mondja valaki, hogy megjött a vizsgabizottság. Mit mond erre a rengeteg ember?

— Ők hozzák a csekket.
— Egészen barátságosnak látszanak.

Valahogy így vártuk mi is az érettségi elnökét regén.

Kenyérem az érdeklődés, beljebb is megyek tehát. Illedelmesen kérem, engednek meg, hogy beüljek a sarokba. Ígérem, hogy csöndben leszek, és nem zavarok senkit. Híre járt, hogy újságíró jön, látszik, hogy tud erről a vizsgabizottságról is. Tehát én vagyok az a bizonyos? Rámszól ennél fogva a bizottság vezetője madárcsicsérgéshez messziről sem hasonlító hangján, hogy távozzak, mert arról szó se lehet, hogy én ma itt benn maradjak.

Gyanítom, hogy eltévedtem, és itt ma nem kocsisok vizsgája lesz, hanem valamiféle lófogatú rakétakilövő állomás készül. Különben minek ez a titkolózás? Rájövök aztán, hogy ez mégsem lehet, mert katonai tudósítóink igazi hadászati gyakorlatokon is bejáratosak. Mi lehet abban a nagy titok, hogy mi a lóhajító kocsisokat saját és a magunk érdekében levizsgáztatjuk KRESZ-ből? Aggodalmamat természetesen meg is mondtam.

Tovább távolodik az íméti hang a madárcsicsérgéstől.

— Majd ha hoz az igazgatótól írásbeli engedélyt, akkor bejöhök!

Megőrizvén jámborságom

látását, meggondolom, hogy én az igazgatótól mégsem hozok írásbeli engedélyt. Szubjektív oka is van, meg objektív is. A szubjektív az, hogy pontosan 12 évvel ezelőtt az igazgató is bejött az én órára, és én sem kértem tőle írásbeli engedélyt. Meghallgatta csöndben, mit tudok én a diákokkal együtt mondani a Szózatról, miként csöndben hallgattam volna most én is. Azóta se dől össze a világ, hátha kiheverné a mostani istencsapás is. Objektív akadály, hogy az igazgató nincsen Domaszéken, én meg itt vagyok. És a vizsga is itt van. Meztelenségben észjárásom egyik kereké elakadott is, hogy megítélésem szerint föléletes dolog lenne minden újságíró minden lépésének írásbeli dokumentálására igazgatókat foglalkoztatni.

Mondom inkább meggyőzőnek hitt szavakkal, hogy mégsem az imperialisták kifutófiúja volnék én, hanem idevalósi újságíró. Írásom van róla, és ezt az írást talán igazgatóknak kívül is el tudja valaki olvasni, ennél fogva megmutatnám.

Ismétlődik a kiebrudalt szózat.

Mi mást tehetnék, megígérem, hogy leírom mindent az újságba, ha már egyszer ez a mesterségem.

— Csak írja! Írja bele azt is, hogy én mondtam, én, Klein Anna.

Ezt a kívánságát negyven-ezer példányban gyönyörűség teljesítenem.

KETTEN AZ OKTATÓVAL

Sorsoldott rokonlélek-ként fogad kint az oktató. Panaszolja, hogy ő se mehet be egyetlen vizsgára se. Kíváncsi lenne pedig, hogyan öltetett eddigi erőfeszítése, hogyan marad meg az emlékeztetőben az útjelző táblák, járdaszígrók, kereszteződések és más kanyarok tudománya, kell-e módszerén változtatnia, de valamilyen időmtalan értelem kirekeszti onnét.

En csak megvolnék a személyes tapasztalat nélkül, de tudnék mondani abból egyet-mást, amit kint hallottam. Talán ellenőrizi majd, aki ilyen rettenetesen titkos vizsgára betheti a lábát. Szélpál János, a Kossuth Szakszövetkezet gépkocsivezetői nemzetközi jogosítvánnyal is rendelkező elnök-helyettese mondja, lehetetlen sokat követelnék az öregektől. Ha nem a lap alján járnék az írással, többet is mondanék.

Mindenesetre várom azt a boldog napot, amikor a honi sajtó embere jöttében-menében 148 lóhajító és a közvélemény hitem szerint szerény képviselőjeként még a kocsisi vizsgára is bemehet. Addig is maradok tisztelttel!

Horváth Dezső

Gül Baba

Operettbemutató a színházban

Huska Jenő népszerű, dallamos operettje dícséri Gábor diák bátorságát, víztésztét, de igazán humora előtt emel kalapot. Utolsó kívánsága: egy forró délután Gül Baba háremében.

A pécsi vendégrendező, Sik Ferenc — a színes mesevilág fantáziakeltő díszleteit szállító Sándor Lajossal, a jelmezeket komponáló Gombár Judittal és a balett-kar szolidabb képességeire számító táncok koreográfusával, Somoss Zsuzsával — ennek a háremvilágnak fülledt bódulatában valami aktuálisat keresne, amit esetleg elmondhatna. Persze operettül Gül Baba nagyküldése, a különajkú, másnyelvű emberek „békés egymás mellett élése” — meg lehetőségen hamisan cseng, a török világ apropóján tör-

ténelmünk ellenében szól. Csizmadia László kellemes hangú, egészségesen eljárt szott Gábor diákja — Sas József eleven Mújkó cigányával az oldalán — nem is kár ebből a békességóhajításból, Kovács János Ali basája pedig egyenesen karikatúrának tekint. A többiek lát-szólalg ösztönös elhiszik. Berta Erzi dekoratív Leila, Katona András csupaszív és erős akarátú Gül Baba, Bányász Ilona rámenős Zulejka, Marosi Károly jólelkű álomszusék — és valamennyien, Eötvös Erzi, Gémesi Imre, Bordán Irén, Székelyhidi György, Mezey Károly egyéniségükből hoznak színeket. Szalay Miklós karmester egyszerű eszközökkel teremti meg a darab érzelmi hőfokát.

N. I.

Somogyi Károlyné felvétele

Sas József, Kovács János és Katona András a kivégzés „formaságairól” csevegnek